

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

den 18 januari 2005

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 20 januari 2005

i mål C-257/01: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁾

*(Förordningarna (EG) nr 789/2001 och nr 790/2001 —
Viseringspolitik — Gränskontroll och övervakning — Artikel
202 EG — Genomförandebefogenheter som är förbehållna
rådet — Uppdatering som är förbehållen medlemsstaterna —
Fall av specifik karaktär — Motiveringsskyldighet)*

(2005/C 57/01)

(Rättegångsspråk: engelska)

Domstolen, plenum (ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas och K. Lenaerts samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent), N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass), har den 18 januari 2005 avkunnat dom i mål C-257/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani och C. O'Reilly), med stöd av Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster), mot Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan och I. Díez Parra), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta), angående en begäran om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som inkom den 3 juli 2001, i vilken domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.09.2001.

i mål C-464/01 (begäran om förhandsavgörande från
Oberster Gerichtshof): Johann Gruber mot Bay Wa AG ⁽¹⁾

*(Brysselkonventionen — Artikel 13 första stycket — Villkor
för tillämpning — Begreppet konsumenttvist — En lantbrukares
köp av takpannor för en gård som delvis används privat
och delvis yrkesmässigt)*

(2005/C 57/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-464/01, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokoll av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttsens område, som framställdes av Oberster Gerichtshof (Österrike), genom beslut av den 8 november 2001, som inkom till domstolen den 4 december 2001, i målet Johann Gruber mot Bay Wa AG, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen (referent), G. Arestis och J. Klučka, generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Behörighetsreglerna i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttsens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas på följande sätt:

- En person som har ingått ett avtal avseende en vara som är avsedd delvis för yrkesmässigt bruk och delvis för ändamål som ligger utanför hans yrkesverksamhet har inte rätt att dra fördel av de särskilda, fördelaktiga behörighetsreglerna i artiklarna 13–15 i nämnda konvention, förutom om den yrkesmässiga användningen är så marginell att den i sammanhanget har minimal betydelse för transaktionen i fråga. Det faktum att den icke yrkesmässiga sidan överväger är i detta avseende utan betydelse.
- Det åligger den domstol vid vilken talan har väckts att avgöra huruvida avtalet i fråga avsåg att i icke försumbar utsträckning tillgodose behov i den berörda personens yrkesverksamhet eller om den yrkesmässiga användningen tvärtom endast var av obetydlig omfattning.
- Nämnda domstol skall i detta syfte beakta samtliga de relevanta faktiska omständigheter som objektivt framgår av handlingarna i målet. Däremot skall hänsyn inte tas till omständigheter eller uppgifter som den andra avtalsparten skulle ha kunnat känna till vid avtalslutet, såvida inte den person som åberopar en ställning som konsument har uppträtt på ett sådant sätt att den andra avtalsparten med fog kunnat få det intrycket att det rörde sig om yrkesmässiga ändamål.

(¹) EGT C 56, 2.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-27/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler mot Janus Versand GmbH (¹)

(Brysselkonventionen — Fråga om tolkningen av artikel 5.1 och 5.3 och av artikel 13 första stycket punkt 3 — Konsumentens rätt att på rättslig väg utkräva en förespeglad vinst när konsumenten har utsatts för vilseledande annonsering — Kvalificering — Talan om avtal som avses i artikel 13 första stycket punkt 3 eller artikel 5.1 eller talan om skadestånd utanför avtalsförhållanden som avses i artikel 5.3 — Villkor)

(2005/C 57/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann och R. Schintgen

(referent), generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet), har den 20 januari 2005 avkunnat dom i mål C-27/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som framstälts av Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike), genom beslut av den 14 januari 2002, som inkom till domstolen den 31 januari 2002, i målet mellan Petra Engler och Janus Versand GmbH, i vilken domslutet har följande lydelse:

Behörighetsreglerna i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas på följande sätt:

- En talan som väckts av en konsument, med stöd av den nationella rätten i den konventionsstat där han har sin hemvist, om att ett postorderföretag med säte i en annan konventionsstat skall förpliktas att utge ett förespeglat pris till konsumenten utgör en talan som avser avtal i den mening som avses i artikel 5.1 i nämnda konvention, när postorderföretaget, i syfte att förmå konsumenten att beställa varor från företaget, har skickat ett personligt meddelande till konsumenten vars innehåll har förlätt denne att tro att ett pris skulle utbetalas om han returnerade det "utbetalningsbesked" som företaget hade bifogat, och konsumenten har accepterat säljarens villkor och krävt utbetalning av den utlovade vinsten.

- Den dubbla omständigheten att vinstutbetalningen inte är beroende av att konsumenten beställer varor och att konsumenten faktiskt inte heller har beställt några varor saknar däremot betydelse för ovannämnda tolkning, trots att försändelsen i fråga också innehöll en reklamkatalog med företagets varor och en "icke-bindande beställningskupong".

(¹) EUT C 109, 04.05.2002.